

عنوان مقاله:

اثربخشی برنامه آموزش خلاقیت پرریز بر تعاملات اجتماعی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان

محل انتشار:

فصلنامه زن و مطالعات خانواده، دوره 15، شماره 55 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

اکرم جعفرزاده قدیمی - دانشجوی دکتری روانشناسی تربیتی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

پرویز عبدالتاجدینی - استادیار گروه روان شناسی تربیتی، واحد سراب، دانشگاه آزاد اسلامی، سراب، ایران (نویسنده مسئول) tajeddini@iausa.ac.ir

سید داود حسینی نسب - استاد گروه روان شناسی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی برنامه آموزش خلاقیت پرریز بر تعاملات اجتماعی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان دوره اول متوسطه شبستر در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ با روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل انجام گرفت. جامعه آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان دختر دوره اول متوسطه شبستر به تعداد ۱۵۲۴ نفر تشکیل دادند که از بین آنها نمونه‌ای به تعداد ۳۰ نفر از دانش آموزان پایه هشتم با روش نمونه‌گیری در دسترس بر اساس ملاک ورود که کسب پایین ترین نمره در پرسشنامه‌ها بود انتخاب و به صورت تصادفی، ۱۵ نفر در گروه آزمایش و ۱۵ نفر در گروه کنترل جای گرفتند. سپس برنامه آموزش خلاقیت پرریز طی ۸ جلسه به گروه آزمایش ارائه گردید. پس از اتمام آموزش، دوباره پرسشنامه‌ها توسط گروه آزمایش و کنترل تکمیل شد. ابزار پژوهش، پرسشنامه سازگاری فردی- اجتماعی کالیفرنیا (۱۹۵۳) و تعاملات اجتماعی صادق پور و رمضان نژاد (۱۳۹۵) بود. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره و نرم‌افزار SPSS۲۴ استفاده شد. نتایج نشان داد میانگین تعاملات اجتماعی و سازگاری اجتماعی در گروه آزمایش، پس از آموزش به طور معنی‌داری افزایش یافته است و در نمرات پس آزمون تعاملات اجتماعی و سازگاری اجتماعی گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل، تفاوت معناداری وجود دارد. بنابراین می‌توان گفت برنامه آموزش خلاقیت پرریز بر ارتقاء تعاملات اجتماعی و سازگاری اجتماعی دانش آموزان دختر تاثیر داشته است ($p < 0.05$).

کلمات کلیدی:

برنامه آموزش خلاقیت پرریز، تعاملات اجتماعی، سازگاری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494680>

